

Ρ. ΠΡΩΤΑΣΙΗΣ ΝΟΥΤΛ
13-04-2024

14 ΗΕΓΓ/
13-04-2024

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ήταν εκείνη την ημέρα που κάποιος καταλαβαίνει ότι η Ελλάδα επιζεί ακόμα, επιζεί ίσως μέσα από διαδοχικά θαύματα. Με ένα ξεχωριστό τρόπο το είχε πει και ο Βίκτωρ Ουγκώ: «Ο κόσμος είναι η Ελλάδα που διαστέλλεται. Η Ελλάδα είναι ο κόσμος που συστέλλεται».

Ένας μεγαλειώδης πυρετός, απότοκος μιας χειρουργικής επέμβασης με οδήγησε στην εφημερία του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών "Άγιος Ανδρέας". Με παρέλαβε ο εφημερεύοντας ιατρός. Με μεθοδικότητα και ψυχραιμία έγιναν όλα όπως έπρεπε. Ο δηγήθηκα ως ύποπτο κρούσμα για Covid-19 στον αρμόδιο όροφο, ενώ παράλληλα άρχισε η αγωγή για το πρόβλημα που είχε προκαλέσει όλη αυτή την επικίνδυνη κατάσταση για τον οργανισμό μου.

Ο τέταρτος όροφος του νοσοκομείου ήταν ο όροφος της κατάρριψης των ψευδαισθήσεων, όσο και της επιβεβαίωσης της πραγματικότητας. Απλά ήταν ο όροφος Covid-19. Απόκοσμος και έρημος. Ίσως το μοναδικό στοιχείο που μπορούσε κάποιος να στηριχτεί ήταν η περισσή ευγένεια και ο επαγγελματισμός των νοσηλευτριών και νοσηλευτών. Κατά την παραμονή μου εκεί, αλλά και ίσως του πυρετού που δέσποζε στον οργανισμό μου έρχονταν διάφορα στο μυαλό μου βλέποντας την χωρίς τέλος προσπάθεια των ιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού. Ένα από αυτά ήταν μια φράση του Παπαδιαμάντη: «Και τι πταίει η γλαυξ, η θρηνούσα επί ερείπιων; Πταίουν οι πλάσαντες τα ερείπια. Και τα ερείπια τα έπλασαν οι ανίκανοι κυβερνήται της Ελλάδος».

Με το χρόνο να φαντάζει στάσιμος, υπήρχε άπλετο περιθώριο να πραγματοποιήσει κάποιος μια αναδρομή από τα διακόσια χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 στον ίσως πιο επίκαιρο χώρο του τελευταίου χρόνου. Ξεκίνησα με μια φράση του Σεφέρη: «Η Ελλάδα, είναι η χώρα των παράλληλων μονολόγων, όπου όλοι είναι τραγικά αυτοδίδακτοι», και κατέληξα με μια άλλη, αυτή του Σολωμού: «Το έθνος πρέπει να θεωρεί εθνικόν ότι είναι αληθές».

Μια μεγαλειώδης παρέλαση από τη μία, αλλά και μια μεγαλειώδης προσπάθεια από την άλλη. Μια προσπάθεια μερικών ανθρώπων – επιστημόνων που είχαν βάλει σκοπό της καθημερινότητάς τους να νικήσουν τους παράλληλους μονολόγους και να αποδείξουν ότι πράγματι το αληθές είναι και εθνικό. Όσο για το αυτοδίδακτο, αυτό που έχω να καταθέσω είναι ότι απλά έχουμε τους καλύτερους ιατρούς στον πλανήτη. Όχι επειδή εγώ αποθεραπεύτηκα και κάθομαι στο γραφείο μου και γράφω όλα τούτα, αλλά επειδή έχω την εντύπωση ότι διανύουμε την περίοδο που ετούτοι οι άνθρωποι κάτω από αυτές τις συνθήκες έχουν αρχίσει και γνωρίζουν τις σκέψεις του Θεού. Τα υπόλοιπα επιτρέψτε μου είναι λεπτομέρειες, όπως έλεγε και ο Αϊνστάιν.

Κατά την δεκαήμερη νοσηλεία μου στην Παθολογική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών «Άγιος Ανδρέας», υποβλήθηκα σε τρία rapid test, όπως και σε τρία τεστ μοριακού εργαστηριακού έλεγχου. Ο δηγήθηκα αντιστοίχως τρείς φορές σε περιβάλλον καραντίνας. Κι όλα αυτά γιατί οι ιατροί της κλινικής είχαν την γνώση, αλλά και την οξυδέρκεια να οσμίζονται την διαφορετικότητα των καταστάσεων που άλλαζε από μέρα σε μέρα. Ειλικρινά τους ευχαριστώ!

Κατά την δεκαήμερη νοσηλεία μου στην Παθολογική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών «Άγιος Ανδρέας», αυτό που έχω να καταθέσω είναι ότι μπορεί εμείς ως λαός να είμαστε ένα διατηρητέο ερείπιο, αλλά τόσο οι ιατροί της, όσο και το νοσηλευτικό προσωπικό της έχουν πάρει την απόφαση και ανεβαίνουν το βουνό, ευτυχώς όχι από την πλευρά της κατηφόρας.

Κατά την δεκαήμερη νοσηλεία μου στην Παθολογική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών «Άγιος Ανδρέας», απλά ένιωσα ασφαλής.

Θέλω να ευχαριστήσω τον Κο Κούκιο Κώστα, Διευθυντή της Παθολογικής Κλινικής, την Κα Κωλέττη Βασιλική Επιμελήτρια Α', την Κα Λουκοπούλου Παρασκευή Επιμελήτρια Α', την Κα Ψηλού Βασιλική Επιμελήτρια Α', την Κα Σακκά Ευτυχία Ειδικευόμενη, τον Κο Λιβέρη Ιωάννη Ειδικευόμενο, τον Κο Γεωργούλια Γεώργιο Ειδικευόμενο. Επίσης όλο το νοσηλευτικό προσωπικό που ετούτη τη φορά αποτέλεσε μια ξεχωριστή εικόνα κατά τη διάρκεια νοσηλείας μου. Επίσης τις βοηθούς θαλάμου, όπως επίσης κι ένα ιδιαίτερο ευχαριστώ στους ανθρώπους της υπηρεσίας καθαριότητας, ήταν άφογες.

Όλοι τους με έκαναν να πιστεύω ακόμη περισσότερο ότι πλέον είναι καιρός ο Έλληνας να μην βλέπει τον εαυτό του στον καθρέφτη, αντικρίζοντας είτε τον Μεγαλέξαντρο, είτε τον Κολοκοτρώνη,

είτε (τουλάχιστον) των Ωνάση, αλλά κάπου – κάπου να αντικρίζει και τον Καραγκιόζη. **ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!**

